

PISMO CODZIENNE ZIEMI KIELECKIEJ

ZYCIE RADOMSKIE

Prenumerata miesięczna zł 4,00, z miejsc 4,50. Zmowa i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze. Ogłoszenia drobne zł 1,50 za wyraz, tygodniowo za tekstem zł 3 za 1 mm specjalnie zł 18 — za wiersz. Konto PKO 1-717.110.

Nr 195 (2749)

B

PIĄTEK, 15 SIERPNI 1952 ROKU

CENA 15 gr

Czołówka węgla, chemii i stali otrzymała sztandary i nagrody CRZZ

Elektrownia łódzka zakończyła 3 rok planu

Sekretariat CRZZ powziął uchwałę o przyznaniu sztandarów przechodzących CRZZ i wysokich nagród pieniężnych produkującym w II kwartale br. zakładom pracy w przemyśle węglowym, chemicznym i hutniczym.

Tytuł produkującego zakładu w przemyśle węglowym, sztandar przechodzący CRZZ i nagrodę w wysokości 50 tys. zł za wysokie osiągnięcia produkcyjne przyznano kopalni węgla „Boże Dary” ze Zjednoczenia Jaworznicko-Mikolowskiego. Wśród 10 produkujących kopalń kopalnia „Boże Dary” wysunęła się w II kwartale br. na czoło wykonując plan wydobycia w 109,7 proc. i uzyskując średnią wydajność 110,7 proc., przy poważnym obniżeniu kosztów własnych produkcji.

W przemyśle chemicznym tytuł produkującego zakładu, sztandar przechodzący CRZZ i nagrodę pieniężną w wysokości 50 tys. zł zdobyły Zakłady Elektrod Węglowych w Kaciborzu. Mimo trudności w realizacji zadań produkcyjnych, załoga tych zakładów uzyskała 110,9 proc. wykonania planu kwartalnego, przekraczając o 9,6 proc. planowany wskaźnik wydajności.

W przemyśle hutniczym tytuł najlepszego zakładu, sztandar przechodzący CRZZ i nagrodę w wysokości 100 tys. zł za wysokie osiągnięcia produkcyjne

w II kwartale br. przyznano hucie „Ostrowiec”.

Żałoga huty „Ostrowiec”, która w I kwartale br. wykonała swe zadania w 98 proc., zdołała w okresie II kwartału zwycięsko przełamać trudności, zwłaszcza na odcinku za trudnienia i osiągnęła 108,3 proc. wykonania planu kwartalnego, uzyskując o 16,9 proc. wyższą wydajność w porównaniu z I kwartałem br. i zmniejszając liczbę braków z 5,4 do 3,9 proc.

Osiągnięcia lipcowe hutnictwa

W lipcu na czoło wszystkich załóg hutniczych wysunęła się załoga huty im. Feliksa Dzierżyńskiego, wykonując w 101,9 proc. zadania miesięczne w dziale produkcji surowców oraz w 100 proc. plan produkcji stali, i obniżając zużycie o około 3 proc. na 1 tonę surowców.

Oddział stalowni huty im. Dzierżyńskiego, który w czerwcu br. wykonał 137 przyspieszonych wytopów stali, w lipcu br. podniósł liczbę tych wytopów do 177. Młody wytopiacz Niećwiej osiągnął na cześć Złotu rekordowy wynik: 2 wytopy stali w ciągu jednej zmiany. Z nadwyżką wykonała swoje zadania produkcyjne za lipiec br. również wa-

rownia, dając w ramach zobowiązań tysiące ton wyrobów ponad plan.

Do produkujących zakładów hutniczych w tym okresie należy również huta „Ostrowiec”, która osiągnęła w produkcji surowców 100, a w produkcji stali 107,4 proc. planu miesięcznego. Niezwykle doniosłym czynnikiem mobilizacji wszystkich sił i rezerw do walki o plan produkcyjny był Czyn Lipcowy dla załogi wielkich pieców huty „Bobrek”. Po wielu miesiącach niewykonania planu, przekroczyła ona planowaną produkcję surowców w czerwcu br. o 6,5 proc., a w następnym miesiącu skoncentrowała wszystkie wysiłki na utrwaleniu osiągniętych rezultatów i ich przekroczeniu. Dzięki temu wykorzystanie czasu pracy wielkich pieców wzrosło z 96,6 proc. w czerwcu br. do 98 proc. w lipcu br., a cały oddział wielkopiecowy wykonał średnio na jednostkę czasu więcej produkcji niż w czerwcu br.

Nie wszystkie jednak załogi wykonały plany produkcyjne. Do nich należą przede wszystkim huta „Florian”, która nie wykonała planu miesięcznego, a szczególnie oddział wielkich pieców, który w lipcu br. pracował gorzej niż w czerwcu. Słabo pracowała w lipcu br. również m. inn. stalownia i odlewnia huty „Zygmunt”.

Bilans współzawodnictwa włóknarzy

Komisja Współzawodnictwa Pracy przy Zarz. Gł. Zw. Zaw. Prac. Przem. Włókienniczego dokonała ostatnio oceny międzyzakładowego współzawodnictwa pracy w II kwartale br. w przemyśle: wełnianym, jedwabniczym i roszarniczym.

Najlepsze wyniki wśród załóg branży wełnianej uzyskali włóknarze ZPW im. Wł. Reymonta w Łodzi, zdobywając sztandar współzawodnictwa pracy, tytuł produkującego zakładu przemysłu wełnianego oraz premię pieniężną w wysokości 15 tys. zł.

W przemyśle jedwabniczym - galanteryjnym tytuł najlepszego zakładu, sztandar przechodni Zarz. Gł. Zw.

15 bm. siódma rocznica wyzwolenia Korei

PHENIAN (PAP). — Naród koreański uroczystość przygotowuje się do obchodu 15 bm. 7 rocznicy wyzwolenia Korei przez Armię Radziecką.

W przededniu rocznicy prasa koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej zamieszcza liczne artykuły poświęcone przyjaźni koreańsko-radzieckiej.

W całym kraju organizowane są wystawy o Zw. Radzieckim. Na ekranach kin koreańskich wyświetla się filmy produkcji radzieckiej. W wielu zakładach przemysłowych odbywają się uroczyste akademie.

Zaw. Prac. Przem. Włók. i premię pieniężną w wysokości 12 tys. zł zdobyli włóknarze dołnośląscy ze Śląskich Zakładów Pluszu i Dywanów w Kietrze.

Wykonali oni plan produkcyjny za II kwartał br. w 101,2 proc. przy wyższej od planowanej jakości produkcji i niższych o 8,6 proc. od planowanych kosztach własnych produkcji.

Pierwsze miejsce w przemyśle roszarniczym, tytuł produkujących zakładów, sztandar przechodni współzawodnictwa oraz premię pieniężną w wysokości 10 tys. zł zdobyła załoga Gorzowskich Zakładów Roszarniczych w Gorzowie, osiągając wydajność o 35,7 proc. wyższą niż planowano. Dzięki temu pomimo, iż stan zatrudnienia w zakładach jest niższy od planowanego, kwartalny plan produkcji zakładów wykonany został w 123,4 proc.

Prawie 5 miesięcy przed terminem

11 bm. Elektrownia Łódzka jako druga w Polsce wykonała swe zadania produkcyjne na pierwsze trzy lata planu 6-letniego, skracając termin o 4 miesiące i 20 dni.

Palace elektrowni prowadzą walkę o oszczędność węgla systemem Korabelnikowej. Dzięki temu w czerwcu i lipcu br. Elektrownia Łódzka pracowała przez 59 godzin na zaoszczędzonym paliwie.

Pod hasłem „Pierwsze zboże dla Państwa” Omloty i dostawy ziarna

Współzawodnictwo w Olsztynie na cześć Kongresu Spółdzielczości

W miarę, jak w poszczególnych gospodarstwach kończy się sprząż zboża i przeprowadza omloty, zwiększają się dostawy ziarna do punktów skupu. Produkcja spółdzielni produkcyjnych i małych rolników, którzy swym przykładem podążają pozostałym mieszkańcom gromad.

CZĘSTOCHOWA (obsł. własna). — Uaktywnienie akcji dostaw na terenie woj. katowickiego przyniosło pożądane rezultaty i według ostatnich doniesień województwo to wysunęło się z czwartego na drugie miejsce w skali ogólnokrajowej.

Przodującym powiatem jest nadal pow. zawierciański, który jako pierwszy w województwie zameldował już o wykonaniu planu sierpniowego w 111 proc. Plan roczny powiat ten wykonał na ponad 50 proc.

Wiele gromad a nawet całych gmin w tym powiecie wykonało w pełni plany roczne. Są to gm. Kroczycze, Włodowice i Rudnik. Poza tym 19 gromad w innych gminach również wykonało plany roczne.

W siódmą rocznicę wyzwolenia Korei

15 sierpnia 1945 roku rozpoczęła się nowa era w dziejach narodu koreańskiego. Dzięki zwycięstwu wojsk radzieckich nad armią japońską przed Koreńczykami otworzyły się drogi, prowadzące do niepodległego życia. Pod wodzą Kim Ir-sena naród koreański przystąpił do pracy nad budownictwem demokratycznego państwa ludowego.

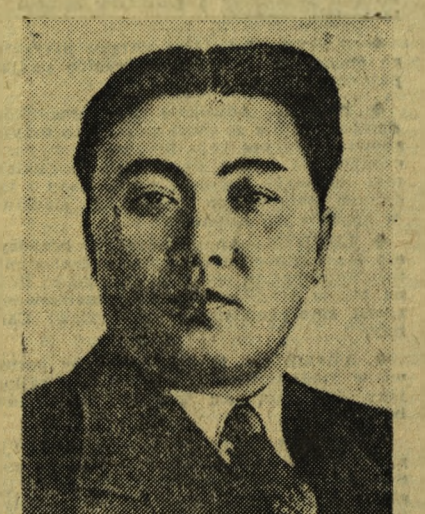
W tym samym czasie okupanci amerykańscy w południowej części kraju powołali do władzy marionetkowy rząd Li Syn-mana, który zamienił kraj w kolonię amerykańską. W czerwcu 1950 r. wojska amerykańskie i li synmanowskie napadły na Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną.

Ponad dwa lata naród koreański walczył bohatercko przeciw cudzoziemskiej interwencji. Amerykanom mimo wszelkich bandyckich sposobów prowadzenia wojny, mimo bestialstwa stosowanych wobec ludności cywilnej, nie udało się złamać ducha bojowego milującego wolność narodu. Dzień 15 sierpnia obchodzony jest przez naród koreański jako dzień wyzwolenia, jako dzień walki o pełne zabezpieczenie

zdobyczy społecznych, narodowych, go spowolnionych narodu, które stają się możliwe dzięki temu wyzwoleniu.

Cały świat postępowy, wszyscy uczciwi ludzie są myślą i sercem razem z bohaterką, wielomą Koreą.

Na zdjęciu. Przywódca ludu koreańskiego Kim Ir-sen oraz żołnierze koreańscy w ataku.

Krwawe starcia w Aleksandrii 12 zabitych — 200 rannych

LONDYN (PAP). — Według doniesień agencji Reutersa, w Aleksandrii doszło w środę do starć między robotnikami a policją i wojskiem. 10 robotników i 2 policjantów zostało zabitych. 200 osób odniosło rany. Szczegóły zająć nie są na razie znane.

198 budowniczych dróg i mostów otrzymało wysokie odznaczenia państwowe

W 8 rocznicę Odrodzenia Polski, Prezydent Bolesław Bierut przyznał 198 robotnikom, konstruktorom mostów i budowniczym dróg, pracownikom technicznym i organizacyjnym Min. Transportu Lądowego i Lotniczego oraz podległym zarządom — wysokie odznaczenia państwowe.

SZTANDAR PRACY II KL. otrzymał m. in. mgr A. Gajkiewicz, dyr. Centr. Zarządu Dróg Publicznych — za systematyczne podnoszenie techniki w dziedzinie unowocześnienia budownictwa drogowego i mostowego, wprowadzenie radzieckiej metody budownictwa potokowego dróg betonowych i asfaltowych oraz za stosowanie krajowych surowców zastępczych.

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODDRODZENIA POLSKI otrzymał:

inż. W. Barzykowski — dyr. Kieleckiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych, odznaczony już 3-krotnie Złotym Krzyżem Zasługi. Wysokie odznaczenie otrzymał on za wybitne osiągnięcia w dziedzinie unowocześnienia budownictwa mostowego oraz wzniesienie wielu stalowych i żelbetonowych mostów.

inż. Al. Zubelewicz — dyr. Woj. Zarz. Dróg Publicznych w Olsztynie, odznaczony w 1950 r. Złotym Krzyżem Zasługi. Jako wybitny specjalista w dziedzinie techniki budowy dróg, doprowadził do stanu używalności drogi i mosty woj. olsztyńskiego, uzyskując dzięki wprowadzeniu nowych metod pracy wielomilionowe oszczędności.

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI po raz drugi otrzymał mgr F. Matejski — dyr. Dep. Min. Transportu Drogowego i Lotniczego w wieloletnią sumienną pracę i ożywiającą działalność społeczną.

Amerykańskie okręty wojenne pod niemieckim dowództwem rozpoczęły przygotowania do prowokacyjnych manewrów na Bałtyku

KOPENHAGA (PAP). — Według doniesień dziennika „Berlingske Tidende”, do duńskiego portu Frederikshavn przybyła w poniedziałek flotylla amerykańskich okrętów wojennych. Okręty te w ciągu sierpnia i września br. będą zakładały zapory minowe w Kattegacie, przygotowując się do wielkich jesiennych „manewrów” sił zbrojnych „krajów paktu atlantyckiego” w Europie północnej. Dowództwo przybyłych do Frederikshavn amerykańskich okrętów wojennych składa się, z wyjątkiem 3 wyższych oficerów, z Niemców ubranych w mundury amerykańskie.

W związku z przybyciem tej flotylli, dziennik „Land og Folk” pisze, że po upływie zaledwie 7 lat od zakończenia okupacji niemieckiej, w Danii wyładowały znów oddziały marynarki wojennej składające się z Niemców.

Pod Kujbyszewem i Stalingradem

Budowniczowie największych elektrowni świata wzmagają tempo prac

MOSKWA (PAP). Zbliża się 2 rocznica opublikowania uchwały rządu radzieckiego o budowie największych na świecie elektrowni wodnych na Woltzie w pobliżu Kujbyszewa i Stalingradu. Wśród budowniczych tych gigantycznych obiektów rozwija się współzawodnictwo o godne uczczenie tego jubileuszu.

Na prawym brzegu Woltu wzrasta stale tempo prac przy wykopywaniu ogromnego placu pod fundamenty gmachu elektrowni kujbyszewskiej.

Flotylla ta — stwierdza dalej dziennik — stanowi czołówkę wielkich cudzoziemskich sił morskich, które we wrześniu br. podczas prowokacyjnych manewrów mocarstw atlantyckich, będą korzystały z portu Frederikshavn jako ze swej głównej bazy.

KOPENHAGA (PAP). — W mieście Redding odbyło się zebranie południowo-jutlandzkiej organizacji partyjnej „Venstre”, na którym wygłosił przemówienie premier duński Erikson. Prasa duńska podaje, iż premier przyznał, że na terenie Danii budowane są bazy oraz znajdują się wojska amerykańskie.

Omawiając przemówienie premiera dziennik „Land og Folk” pisze, iż „sprawa baz wskazuje, że polityka zagraniczna Danii ulega zmianie zgodnie z dyrektywami amerykańskimi”.

przepuszczanie statków — płynących w górę i w dół Woltu.

Przy pracach montażowych szerokie zastosowanie znajdują m. in. 40-tonowe, samobieżne dźwigi wieżowe. Dźwig taki o wysokości 60 m i długiej wysięgnicy może obsługiwać teren o powierzchni tysiąca m kw.

Wzmagają się również tempo prac przy budowie elektrowni stalingradzkiej. Pracują tutaj potężne koparki i gigantyczne pompy ziemne. Wydajność pomp ziemnej sięga tysiąca m sześć. na godzinę. Na jednym z odcinków płaszczystych załoga takiej pompy wydobyla 3.000 m sześć. na godz. Przy budowie Stalingradzkiej Elektrowni Wodnej wydobyle się 114 mil. m sześć. ziemi i ułoży ok. 6 mil. m sześć. betonu i żelbetonu.

W obronie greckich patriotów apel do Józefa Stalina

NOWY JORK (PAP). — 11 bm. przedstawicielstwo ZSRR w ONZ wręczyło sekretarzowi ONZ pismo, komunikując, że na imię przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, J. Stalina wypłynął apel rodzin greckich więźniów politycznych. Apel ten stwierdza m. in.:

„Z sercem, pełnym bólu i strachu, my, nieszczęśliwe matki, żony i siostry greckich więźniów politycznych, zwracamy się do Was z prośbą o pośrednictwo w celu ostatecznej likwidacji obozu koncentracyjnego na wy-

Wśród tych produkujących — czołowe miejsce zajmują chłopcy gm. Kroczycze, którzy pierwsi w woj. katowickim donieśli o zrealizowaniu swego planu rocznego w 103 proc. Rozumiejąc znaczenie terminowej dostawy zboża mało i średniorolni chłopcy tej gminy zorganizowali wiele zbiorowych oświat. Wśród chłopów indywidualnych wyróżnił się małorolny gospodarz Jacek Kowalski, który jako pierwszy odstawił zboże do punktu skupu i wezwał swych sąsiadów do współzawodnictwa pod hasłem: „Pierwsze zboże dla Państwa”.

Gm. Kroczycze produkuje również w wypełnianiu innych obowiązków. Chłopi tamtejsi planowo dostarczają żywność i spłacają podatek gruntowy. Powiat będziński, wykonał lipcowy plan skupu zboża w 115 proc. W powiecie tym wyróżnia się grom. Kamce, która wykonała już roczny plan skupu zboża.

W tych produkujących powiatach są jednak gromady, które nie wykonują nawet bieżących planów skupu. Do takich należą — w pow. zawierciańskim gromady w gm. Żarki, Koziegłówek, Łazy i Niegowa, a w pow. będzińskim — gromady w gm. Niwka i Dąbrowa.

RADOM (obsł. własna). W pow. radomskim większość gmin uprzętną z pół żyta i jęczmienia, oraz znaczną ilość owsa i pszenicy. Rolnicy wykonali przeszło 60 procent zaplanowanej podorywek oraz zasiali 50 proc. poplonów. (as).

Apel pracowników spółdzielczości

OLSZTYN (obsł. własna). W PGR woj. olsztyńskiego zakończono całkowicie koszenie żyta, a zwózki jego przeprowadzono w 80 proc. Pszenicę ożimą skoszone w 45 proc., a w ze-

spółach: Kiewki, Kozłowo i Cibora w 100 proc. Przystąpiono do omlotów. W zespółach: Ciborz, Ostrowiec i Susz wykonano już 70 proc. podorywek. W siewie poplonów przodują Ciborz i Księży Dwór.

Akcja skupu zatacza coraz szersze kręgi, mobilizując nie tylko chłopów ale i pracowników GS i PZGS. Pracownicy tych dwóch instytucji samopomocowych w pow. bartoszyckim celem uczczenia pierwszego Kongresu Spółdzielczości Samopomocowej zobowiązali się: walczyć o tytuł najlepszego zespołu w skupie zboża, wykonać w 105 proc. roczny plan kontraktacji nadwyżek oraz plan skupu trzody chlewnej, wykonać w 110 proc. roczny plan skupu drobiu.

Podjmując te zobowiązania pracownicy PZGS i GS pow. Bartoszyckiego wezwali wszystkie załogi GS i PZGS w całym woj. olsztyńskim do współzawodnictwa. Pierwszą na wezwanie to odpowiedzieli pracownicy GS w Samborowie i w Dąbrówce. (il)

Posiedzenie Komisji Rozbrojeniowej ONZ

NOWY JORK (PAP). 12 bm na posiedzeniu Komisji Rozbrojeniowej ONZ Anglia, USA i Francja przedstawiły plan ogólnej redukcji zbrojeń wielkich mocarstw. Plan ten jest w zasadzie potwierdzeniem planu, jaki został wniesiony przez mocarstwa zachodnie 28 maja.

Przedstawiciel ZSRR Malik oświadczył, że zapoznał się z propozycją mocarstw zachodnich, jednakże na pierwszy rzut oka nie zawiera ona nic nowego. Następnie Malik ponownie wskazał na propozycję Zw Radzieckiego w sprawie redukcji wszystkich sił zbrojnych o 1/3 i natychmiastowego zakazu broni atomowej.

Znamienne oświadczenie członka kongresu USA

NOWY JORK (PAP). — Prasa podaje, iż członek Kongresu USA z ramienia partii republikańskiej John Wood w obliczu wzmagających się dążeń narodu amerykańskiego do porzucenia oświadczył, że ubiegając się o ponowny wybór wysunął żądanie natychmiastowego położenia kresu wojnie w Korei i zredukowania podatków.

Wood podkreślił, że uczucia i nastawienie narodu amerykańskiego są obecnie całkiem inne niż przed dwoma laty. Nazwał on wojnę w Korei „największą tragedią w historii amerykańskiej” i oświadczył, że naród amerykański życzy sobie by „jego synowie znajdowali się w domu przy pracy”.

Konfekcja od podszewki JAKOŚĆ CZY JAKOŚĆ?

Człowiek, który pragnie sprawić sobie ubranie, ma do wyboru zasadniczo trzy drogi: prywatną pracownię krawiecką, zakład szycia odzieży miarowej lub sklep konfekcyjny. Pierwsza ewentualność przeważnie odpada, bo szycie odzieży u prywatnego krawca kosztuje dużo. O wiele taniej wynieść wziętą w zakładzie uspołecznionym, ale to znów łączy się z innymi kłopotami.

Przedsiębiorstwo Państwowe Krawiectwa i Modestwa na terenie całego kraju 71 placówek, w których z albumu próbek można wybrać odpowiedni kolor, gatunek i desę materiału i według swego gustu oraz wymiarów figury uszyć garnitur, suknie, czy płaszcze. Ale kto zyskuje dzięki temu? Nie ma wątpliwości, że każda wykończona praca kosztuje około 1000 sztuk na miesiąc — i stać ją bardzo dezerwującej klienteli „krawców”.

Na tym jednak nie kończą się kłopoty z uzyskaniem sobie odzieży w pracowni PPKK. Nieraz i jakoś wykonanej roboty pozostawia wiele do życzenia. Niedawno w Łodzi klient zakładu s ul. Bohaterów Getta Warszawskiego przeszedł kolejno przez ręce czterech mistrzów igły i mimo że poprawe było aż czterdzieście — garnitur, chociaż jednorodny, w żaden sposób nie mógł być zaliczony do rzędu udanych.

PPKK wykazuje inicjatywę i dobre chęci, dążąc do podniesienia poziomu krawiectwa uspołecznionego. Wprowadza się coraz to nowe udogodnienia, otwiera się reprezentacyjne placówki (wkrótce urządzone będą w Warszawie dwa efektywne salony mody na MDM-ie i P. Dzierżyńskiego), jednakże wiele jeszcze upływa czasu zanim zakłady szycia odzieży miarowej w pełni będą mogły sprostać zadaniom.

Na wystawie ładnie

Lwia część klienteli wybiera sklepy konfekcyjne. Tutaj całkowicie odpada

sprawa straty czasu, z większą jednak wyrazistością zarysowuje się problem jakości. W oknie wystawowym gotowe ubranie, czy sukienka wyglądają nawet dość pociągająco, jednak przy mierzeniu następuje rozczarowanie. Rzadko kiedy klient ma szczęście, żeby odzież leżała bez zarzutu i nie miała usterek.

Niemniej fakty takie zdarzają się. Nie brak nam bowiem zakładów produkujących dobrą, estetycznie wykonaną i wykończoną odzież. Oł, chociażby Zakład Przemysłu Odzieżowego w Ostrowie Wlkp. Do niedawna jakość kulała tu zdecydowanie. Dziś zakłady te należą do produkujących. Złogą odniosła pełne zwycięstwo w walce o jakość produkcji. Ustalona marka wśród klienteli mała również wyroby Bytomskich i Bielskich Zakładów Przem. Odzieżowego, najwięcej zaś sportowych ubrań i płaszczy dostarczają Poznańskie Zakłady Przem. Odzieżowego im. Komuny Paryskiej, jak również zakłady w Gryfowie. Pociągłość w stosunku do brakorobów święci tu triumf, a rezultatem tego jest marnostrawstwo surowie i pracy ludzkiej oraz niezadowolenie odbiorców.

Mam znajomego, który pracuje w jednej z wytwórni konfekcyjnych. Gdy spytałem go jak mu się widzieje w pracy, usmiechnął się dobitnie i odpowiedział: „Ano cóż? Jakoś się żyje...” Ten lekceważący stosunek do wykonywanych zajęć jest głównym powodem tego, że całe partie konfekcji miesiacami i latami zalegają półki sklepów i magazynów, aby ostatecznie wystawę wybrakowanych odzieży, lub — co tu ukrywać — iść do kompletnego sprucia.

Często też brakorobi idą ręką w rękę z brakarzami. Co jeden sknocy, drugi przepuszczają. Ostatnio Jeleniogórskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego wyprodukowały większą ilość płaszczy damskich. Brakarze z Jeleniej Góry zakwalifikowali je jako pierwszy gatunek. Kiedy konfekcja ta trafiła do rąk brakarzy Centrali Odzieżowej, ci stwierdzili, że płaszcze mają moc błędów — niewłaściwy spód ramion, źle wszyte rękawy, zły krój talii — i całą partię odrzucili. Niefor-

tunne płaszcze pójda do przeróbki, powiększając wydatne koszty własne zakładu produkcyjnego.

Zasada jest słuszną

Pytam dyrektora naczelnego C.O. Hibnera, w jaki sposób Centrala zamierza walczyć o lepszą jakość konfekcji.

— Przede wszystkim przez wzmocnienie kontroli jakościowej, którą już w najbliższym czasie całkowicie zreorganizujemy. Dotychczas nasi brakarze i kontrolerzy towarów pracowali razem z brakarzami zakładów produkcyjnych. Kontrola odbywała się w fabryce na taśmie. Rzecz prosta, że taka wypadła praca sprzyjała kumoterstwu i pobłażliwości. Obecnie eleżar gatunkowy kontroler jakościowej przesuwa na aparat hurtu. Kontrolę na taśmie będą sprawowali pracownicy zakładu, a nasi na zakładach i w hurtowniach, a więc dojdą jeszcze dwa etapy.

Zamierzamy również zmienić system premiowania naszych brakarzy i kontrolerów towarowych. Dotąd byli oni premiowani w zależności od wykonania planu obrotu przez składnice i hurtownie. W praktyce wyglądało to tak, że w pierwszym półroczu aparat kontroli działał dość sprawnie, kiedy jednak orientował się, że składnica może planu nie wykonać, system ten w praktyce w obawie o swe zarobki przyszykali nierzadko oczy na jakość, byleby tylko spływ masły towarowej był jak największy. Obecnie wprowadzamy premie stałe z tym, że potrącać się z nich będą karne punkty za złoszone przez detal reklamacje. System ten w porównaniu z zastrzeżeniem kontroli, a zasadą naszą będzie „ani jedna złota sztuka nie może być przyjeta” niewątpliwie da dobre wyniki.

Dowiedzieli się jeszcze o bardzo ciekawej koncepcji. Centrala zamierza wprowadzić szycie odzieży niezakończonych, aby łatwiej można ją doposażyć do figury klienta. Zamiast normalnej konfekcji byłaby więc półkonfekcja. Na miejscu, w sklepie, można by ugodzić długość rękawów, nogawek u spodni, zwiększyć lub zmniejszyć wiecie w tali, a jeśli odzież wymagała większych przeróbek — klienta kierowano by do zakładów szycia odzieży miarowej. Już niedługo otworzy się na próbie trzy takie sklepy z półkonfekcją w Warszawie i trzy w Łodzi.

Dla każdego

coś odpowiedniego

Do nadchodzącego sezonu jesienno-zimowego Centrala Odzieżowa — jak informuje dyrektor Hibner — przygotowała się lepiej, niż w latach ubiegłych. Pod dostatkiem ma być w sklepach odzieży męskiej, damskiej oraz dla starszych dzieci i młodzieży. Szczególnie duży będzie wybór konfekcji damskiej z welwetu, kandytek, wiatrówek, garsonek. Sukien damskich przygotowała kilkanaście modeli z innej wienki,

jak samo płaszczy na watołinie, półwatołinie i podgumowanych. Dla wsi uszyto spodnie welwetowe i bryczesy struskowe, kurtki wełniane. Nowością będą flanelowe koszule męskie z zapasowym kołnierzykiem, gotowym do wszycia. Dla starszych dzieci przygotowane ubranka w czterech fasonach z krótkimi i długimi spodniami — słowem każdy będzie mógł wybrać dla siebie coś odpowiedniego.

Chodzi o to tylko, żeby to doprawdy było... coś odpowiedniego. Żeby ustaliły nareszcie sarkania publiczności, a ustana niewątpliwie, gdy brakarze podciągną się w pracy a krawcy mniej lub będą przysparzali roboty i zamiast mówić, że „jakoś się żyje”, będą szyli dobrą jakość!

Adam Ochocki

„Nasi korespondenci i Czołownicy PISZA”

Jeszcze o brakorobstwie

Czytałem niedawno Wasz artykuł pt. „Przydałyby się cięte bańki” o sztuczach w transporcie szkła. Pragnę dorzucić kilka uwag na ten temat. Prowadzę dział szkła laboratoryjnego w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie i wiem z doświadczenia, że sztuczki można uniknąć. Umie np. pakować szkło Centrala Handlowa Ceramiki w Łodzi. Szkło z CHC otrzymujemy w wagonach, a ilość sztuczki jest minimalna. Jeśli Huta „Polanica” nie potrafi sobie dać rady z pakowaniem szkła, niech wydeleguje swoich dwóch pracowników do CHC w Łodzi. Kilka dni współpracy z kolegami łódzkiimi pomoże im na pewno.

Jednocześnie do listy „brakorobów” dorzucić jeszcze jedną hutę — „Ozarów” k. Warszawy. W styczniu br. huta ta otrzymała od CHC w Łodzi zlecenie wykonania dla PZH w Warszawie 500 słoików 5-litrowych. Słoje dla PZH to nie są słoje do konfitur i muszą być tak wykonane, aby ręką ludzka swobodnie się w słoju poru-

ŻYCIE SPORTOWE

Na boiskach pływalni i strzelnicy

Letnia Spartakiada Wojska Polskiego

W dniach od 15—24 bm. odbędzie się w Warszawie letnia Spartakiada Wojska Polskiego, w której wezmą udział najlepsi sportowcy wojskowi. Odbędzie się zawody piłkarskie, w koszykówce, siatkówce, pływaniu, lekkoatletyce i wieloboju oficerskim, zaś w strzelaniu sportowym, bojowym i do rzutków na strzelnicy w Rembertowie. Zwycięzcy w poszczególnych konkurencjach otrzymają tytuły mistrzów Wojska Polskiego.

Letnią Spartakiadę rozpocznie rozgrywką piłki nożnej 15 bm. o godz. 10 i 16 — na boisku CWKS. Staną do nich drużyny OW Bydgoszcz, Warszawa, Wrocław, Łódź, Płock, Marynarki Woj. i OW Kraków. Półfinały i wieloboju oficerskim, które się rozpoczną 20 i 21 bm. w strzelnicach w Rembertowie. W Spartakiadzie nie będą brać udziału. Zakończenie turnieju 23 bm.

Rozgrywkę koszykówki odbędzie się w dniach 20—24 bm. Dla mistrzowskiej drużyny OW Warszawa najgroźniejszymi konkurentami będą zespoły OW Bydgoszcz i Marynarki Woj., zaś w koszykówce żeńskiej za najlepszą uchodzi drużyna OW Kraków. Mecze siatkówki rozgrywane będą 20—24 bm. W konkurencji męskiej kandydatami do tytułu mistrza są OW Warszawa i Marynarka Woj. W żeńskiej tytułu mistrza będzie bronił zespół OW Warszawa.

Wysoką będzie poziom zawodów pływackich (21—24 bm. w godz. 10 i 17 na pływalni CWKS). Dużym udziałowi najspieszniejszego pływaka polskiego Gremlińskiego — pierwszy start po olimpiadzie — i czołowych pływaków Mroczkowskiego, Cichońskiego, Jęry, Szotłyska i Kocińskiego. Zawody lekkoatletyczne odbędzie się w dniach 20—24 bm. na stadionie W. P. Drużynowo największą szans na zwycięstwo mają OW Warszawa i Wrocław. Ze znanych zawodników startują Adamczyk, Świątek, Kardaś, Ogłobin, Krzyszkowski, Olesinski i Zochowski.

Wielobój oficerski będzie się składał z gimnastyki (11 i 12), biegu 100 m, rzutu granatem i strzelania. Za najlepszego zespół uchodzi drużyna OW Wrocław. Wielobój będzie rozegrany na stadionie WP w dniach 22 i 23 bm.

Strzelanie odbędzie się w dniach 21—24 bm. Konkurentami do tytułu mistrza drużynowego będą zawodnicy LC MON i OW Kraków. Wśród strzelców, którzy stają na zawodach, jest olimpijczyk Dątkiewicz i mistrzowie sportu Matuszak i Wasilewski.

Punkty uzyskane w Spartakiadzie letniej będą doliczane do punktów zdobytych w Spartakiadzie zimowej. Punktacja na rok 1952 przedstawia się następująco: 1) OW Kraków 20 pkt., 2) OW Wrocław 22,5 pkt., 3) OW Bydgoszcz 26 pkt., 4) OW Warszawa 26,5 pkt., 5) Marynarka Woj. 38,5 pkt., 6) Łódź 45,5 pkt.

Wstęp na imprezy organizowane w Warszawie — wolny. St. Miel.

Olimpiada szachowa ZSRR—Polska 4:0

W 3 rundzie rozgrywek Olimpiady szachowej drużyna polska przegrała z drużyną arcymistrzów radzieckich 0:4. Wyniki: Keres zwyciężył Tarnowskiego, Smyslov Pytlakowskiego, Bronstajna Platera a Heller Litmanowicza. Finlandia odniosła duży sukces bijąc USA 2,5:1,5. W grupie III prowadzi ZSRR 10 pkt. przed Holandią 8,5 pkt., Finlandią i USA 7 pkt., Szwajcarią 3,5 pkt., (2 niedok.), Polską 3,5 pkt., Grecją 3 pkt. i Izraelem 2,5 pkt.

Wyniki w innych grupach: Węgry — Jugosławia 2:2, CSR — Islandia 2,5:1,5, NRD — Brazylia 2,5:1,5, CSR — Argentyna 2:2.

Rekord Polski na zawodach modeli latających

W Paskurówicach koło Wrocławia w drugim dniu zawodów modeli latających ustanowiony został rekord krajowy. Rekordzistą jest 16-letni Maks Paździor, instruktor modelarstwa katowickiego. Jego model typu „Bez ogonów” utrzymał się w powietrzu 19 min. 51 sek.

Książki dla wszystkich

Nowości Ludowej Spółdzielni Wydawniczej

Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza wydaje książki z różnych dziedzin — przede wszystkim dla czytelnika wiejskiego i działacza politycznych i oświatowych na terenie wsi. Wydała ona w ciągu 3 lat swego istnienia o 250 tytułów w nakładzie przeszło 3.000.000 egzemplarzy.

Ostatnio nakładem tego Wydawnictwa ukazało się 5 nowych pozycji, z którymi pragniemy czytelników naszych pokreślić znaną.

Członkowie Rad Narodowych i działacze społecznych zainteresowani przede wszystkim pracą T. Reka „Prawo Polski Ludowej w życiu wsi” (str. 248, zł 12). Popularna ta książka świadczy o tym, jak prawodawstwo Polski Ludowej wiąże się ściśle z osiągnięciami naszego budownictwa socjalistycznego i jak pomaga w realizacji wielkich zadań Planu Sześciolletniego. Obok zagadnień prawnych związanych z życiem i rozwojem wsi w okresie budowy gospodarki znajdują w niej czytelnicy także interesujące rozdziały o prawie i wymiarze sprawiedliwości, o praworządności ludowej, o Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Praca Reka dokumentuje od strony prawnej postęp, który zafacana dawniej i obciążona polską wieś przenosiła obecnie w wieś nową, bez uciśku i wyzysku, zamożną i kulturalną.

Z wydawnictw historycznych Ludowej Spółdzielni Wydawniczej zasługuje na uwagę praca W. Dworaczka pt. „Dobrowolne poddaństwo chłopów” (str. 160, zł 8). Autor przedstawia strukturę gospodarczo-społeczną Wielkopolski w XVI—XVIII w., omawia sposoby przyjmowania poddaństwa oraz zagadnienie rekrutacji tzw. dobrowolnych poddanych, przy czym oświetla zjawisko zbiegostwa, które było wówczas najbardziej rozpowszechnionym walcem klasowym. Całość pracy opartej na źródłach historycznych, jest ciekawym, przystępnym napisaniem przyczynkiem do historii chłopów w Polsce.

Książka T. Papiera „Morga ziemi” (str. 56, zł 2) przedstawia w formie dwalek niewielkich opowiadań zaciąg walkę klasową prowadzoną na terenie jednej z gromad, która należy obecnie do najbardziej przodujących w woj-

wództwie łódzkim. Opowiadania Papiera obrazują ważny etap w rozwoju wsi czyta się z dużym zacięciem.

Bardzo interesującą jest praca młodego autora T. Syski pt. „Nad błędną moją Narwią” (str. 248, zł 10). Książka ta, wynik wieloletnich poszukiwań źródłowych Syski, mówi o ziemi Kurpiów i jej mieszkańcach, którzy mają piękną kartę w historii walk narodowo-wyzwoleńczych i społecznych oraz bogate zdobycze w dziedzinie kultury ludowej. Kładąc główny nacisk na mało znaną przeszłość Kurpiew, Syski nie zapomina autor i o dniu dzisiejszym, o nowym życiu nad Narwią, o świetnych perspektywach, jakie otwierają przed ziemią Kurpiów polityka społeczno-gospodarcza i kulturalna Polski Ludowej. Praca Syski, barwna i żywa w opisie, obrazowa w przedstawianiu ciekawych fragmentów z przeszłości, przynosi dużo godnego uwagi materiału z życia Kurpiów i stanowi lekturę, której warto poświęcić trochę czasu. Pod względem szaty zewnętrznej książka ta, obficie ilustrowana, wydana została bardzo starannie i estetycznie.

Na zakończenie naszego przeglądu nowości Ludowej Spółdzielni Wydawniczej wspomniemy jeszcze należy o nowej, ciekawej książce popularnego autora, książkę o zwierzętach, J. Zabłińskiego, pt. „Futro i jego dostawcy” (str. 52, zł 3). Młodzi czytelnicy przyjmą ją na pewno z zadowoleniem i uznanem.

A. Tał.

KRONIKA sądowa

„Honorowy” złodzieł

Roman Dekutowski, urzędnik, został „honorowo” skarbnikiem Ochotniczej Straży Pożarnej we Włocławku. M. In. do jego obowiązków należało wypłacanie pensji, zasiłków rodzinnym itd. Kontrola ujawniła, że w ciągu rocznej działalności Dekutowski sprzeniewierzył 5.000 zł.

Stano, że księgowość była fałszowana, Dekutowski nie przychodził pewnych sum otrzymywanych na potrzeby Straży.

Sąd Powiatowy w Warszawie skazał Dekutowskiego na 1 rok więzienia.

ALEKSANDER JACKIEWICZ

(8)

WIEDEŃSKA WIOSNA

Goebbelsowi było wolno, wolno więc i mnie — pomyślał. Poczuł w ustach orczydło i dziwną słabość w całym ciele. Mówił sobie: nie będzie ani Rzezy, ani klęski, nie...

Nagle opowiadał go strach, pot zaczął mu spływać po twarzy. Zerwał się z łóżka, po omacku odsłonił drzwi. Wpadł do jadalni. Wziął wodę z kranu przy stole. Herbata była już nalana. Egon chwycił szklankę i wychylił ją duszkiem, parząc sobie usta.

ROZDZIAŁ III.

Hans Busch przechadzał się po ogrodzie. Zjadł właśnie śniadanie i nie bardzo wiedział, co z sobą teraz począć. Pracować nie mógł. Było pochmurno i dość chłodno, otulał się więc szczerze płaszczem, który wdzymał się jak balon na wietrze. Lubił taką pogodę. Oczekał go nieprzerwany szum drzew, wszystko było w nieustannym ruchu: liście, trawa, tulipany, kwitnące na rabacie przy domu. Busch lubił widok nieba, po którym płynęły szare, przesiwione błaskiem niewidocznego słońca — chmury. Przypominał mu się chór z komedii Arystofanesa, wiele fragmentów znał na pamięć. Deklamował je po grecku z fatalnym akcentem: słowa, które wypowiedział były wolgotne, nabrzmiałe decczem, przewiane wiatrem. Jakby sprowokowany przez te wiersze, zaczął zacinąć drobny, skończył deszcz. Busch zdjął kapelusz. Wiatr cisnął mu w twarz chłodne krople, a on uśmiechał się i mruczył coś.

Obchodził ogród. Obchodził go co rano. Od powrotu z Perchtoldofu nie mógł się nim nacieszyć. Znal tu każde drzewo, każdy krzak. Sam je sadził, pielęgnował. Rozrosły się wspaniale. Wzdłuż głównej ścieżki, prowadzącej do willi, ciągnęła się aleja drzew morelowych, małe owoce już się zawiązały, krople deszczu błyśzczały na zielonych kulkach.

Gdy przy drzwiach prowadzących do mieszkania doroczy Busch ujrzał Franza Thumingera, skrzywił się i włożył kapelusz na głowę. Nie lubił gdy go ktoś widział w takich chwilach.

— Co słychać? — zawołał.

Młody Thuminger, który widocznie czekał, aż Busch go zauważy i zechce się doń odezwać, podszedł szybko,

— Nie chciałem panu przeszkadzać, bo widziałem, że pan układa poemat...

— Głupstwa gadasz, nie układam poematów.

— To przepraszam... Ale mam ważną wiadomość... — podszedł do niego, przytrzymując rękę włosy.

— Pański syn, Rudolf żyje.

Busch otworzył usta, chciał coś powiedzieć, lecz zachłysnął się.

— Wczoraj wieczorem wrócił jeden z naszych z obozu, opowiadał o ich wyzwoleniu. Myślałem sobie, spytam o pańskiego syna. Spytałem. Oh, dobrze go zna, razem wyszli za druty, potem się zgubili. Ale syn żyje...

Busch kiwnął głową na prawo i na lewo, jakby się czemuś bardzo dziwił. Wreszcie powiedział głucho:

— Gdzie to było?

— Wymienił miejscowość, ale teraz nie pamiętam... gdzieś pod Salzburgiem, mały obóz przejściowy.

— Czy Rudolf zdrow?

— Tamten mówił, że go prowadzili...

Busch odetchnął raz i drugi, pocieniał mu się na ciele chłodu policki.

— Wróblu — zawołał — nie gniewaj się, że ciebie tak nazywam. Zachęć z ciebie człowieka. Nie wiesz co dla mnie znaczy ta wiadomość.

Franz, zdumiony przyjął poculnek w czoło i bardzo się zmieszał.

— Słuchaj, przyprowadź ty mi tego znajomego jeszcze dziś, chcę go dokładnie wypytkać. — Busch zwał znów kapelusz, patrzył dokoła jakimś ożywionym nagle wzrokiem i powtarzał:

— Boże, Boże, dziękuję Ci!

A Franz Thuminger, który już od najmłodszych lat w Boga nie wierzył, bardzo się temu dziwił.

Po wieczornej rozmowie z towarzyszem Franz Thumingera Busch nie mógł zasnąć przez całą noc. Były wieści nie powiedział wiele więcej ponad to, co słyszał uszytano rano w ogrodzie. Ale rozmowa z człowiekiem, który jeszcze przed dwoma tygodniami widział się z Rudolfem, mocno go poruszyła.

Nazajutrz z rana zaczął Luźle dokładnie aprzątnąć swoją sypialnię, którą postanowił oddać Rudolfowi. Sam przeniósł się do gabinetu. Luiza froterowała posadzkę, myła ocalale ązyby, wietrzyła i czyściła ubranie Rudolfa. Tą pracą dawała wyraz swojej radości z bliskiego powrotu człowieka, którego uważała za syna, za najbliższą istotę — chociaż z tym ani jemu, ani nikomu innemu nigdy się nie zwierzyła. Nikt też nie spodziewał, że po aresztowaniu Rudolfa we włosach Luizy pojawiały się białe nitki.

D. c. n.

